

VŠEHOCHUŤ

Červenec 2024

ČASOPIS - BLOG PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

SEVERSKÁ BOHYNĚ EIRA
SLUNEČNÍ SOUSTAVA
NAIVISTÉ - ANTONIO LIGABUE
SCIFI - JANUSZ A. ZAJDEL
O MATEMATICE

NOVÝ DESIGN

KVÍZ
ZNÁTE NAŠE KRÁSNÉ ZÁMKY?

NEBOJTE SE ČÍST I VĚCI CO VÁS NEBAVÍ

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

začal měsíc červenec, s ním vedra a také toto nové číslo. Nejdříve se podíváme na Jupiter. Ochladíme se při přehledu povídek o cestování v čase a zjistíme jaký je názor Marvina na tuto problematiku. Přečteme si také něco od Janusze Zajdela. Bohyně Eira nám snad zlepši náladu před deprivujícím naivistou Ligabue. Pomalu se dostáváme ke konci 19. století v historii Litoměřic. V matematickém koutku máme též úryvek článku o matematice a filosofii. A co příklady z teorie čísel? Raději jsem tam uvedl, co to vlastně ta Teorie čísel je. V obrázkovém kvízu jsou dnes zámky z naší republiky. Tak si vše užijte a **HLAVNĚ KLID.**

BOUŘKOVÝ ÚPLNĚK**Z DOMOVA**

Tak zase obrázek jedné kytky a jedné kočky. Kytka (já jí říkám fialová kopretina) je podle Marušky Hortenzie. Kočka je Rózi. Chytá lelky.

BLOGOVÁNÍ

A červen je za námi. Měsíc uběhl v činorodém ruchu. Telegraficky. Pár PC grafik a cinemagrafů, tato kompilace ve Scribusu, v matematice stále Grupy jednotek okruhů, SW a HW - ESP8266, Mosquitto a MQTT-Explorer.

Čidlo vody - uvidím. Údržba webu, údržba Joomla. Galerie letní období. Sraz gymplu po L letech. Kontrola klubu, stále 39 a zahrádka - má oblíbená čítárna. Krmení koček. Zalévání kytic. Pakže nemají důchodci co dělat.

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování astronomie.
Dnes Jupiter.

1

Naivisté Antonio Ligabue

Italský malíř. Byl jedním z nejvýznamnějších naivních umělců 20. století.
Smutná Odysea Antonia Ligabueho začíná 18. prosince 1899 v Curychu ve Švýcarsku. Je to lidský sled událostí poznamenaných nepřízní osudu, vykořeněním, osamělostí, hladem a bídou.

2

Eira

Eira je severskou bohyní léčitelství a zdraví. Její jméno znamená "milosrdenství" nebo "léčitelka" a je spojována s uzdravováním a ochranou lidí před nemocemi a bolestí.

3

Sci-fi a fantasy

Dnes o klasiku sci-fi
Janusz A. Zajdel

5

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA

vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com

web: www.phrub.cz

fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompile obsah Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3,
Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate,
DALLE-E, Krita aj.

vyrobena v programu Scribus 1.5.8

Možnost zasílání časopisu ve formátu PDF
e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.

1. červenec 2024

© PRUH Soft 2024

Obsah vydání 7/2024

Historie a mytologie

- * Eira - postava severké mytologie
- * Dějiny Litoměřic z knihy Zmizelé Čechy

Naivní umění

- * Naivista Antonio Ligabue

Matematický růžek

- * O zhoubném vlivu matematiky na filozofii
- * Úlohy z teorie čísel, matematické olympiády, určitě stačí znalosti ze základní školy
- * Dnes obory Teorie čísel

Sci-fi a Fantasy

- * Janusz A. Zajdel
- * Povídky - cestování časem

Poznáte krásná místa?

- * Fotografie z internetu, videí a televizních pořadů
- * Poznáte naše zámky a hrady?

Poznáte co to je za zámek? Kde se nachází?

ALDEBARAN

Astrofyzika • Bulletin • Fyzikální čtvrtky • Slavní • Galerie • Tabulky • Studium
RC Mail • Katedra fyziky • FEL • FJFI • FIT • ČVUT • Intranet

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

OSEL (Objective Source E- Learning) je internetový časopis pro popularizaci vědy. Jeho motto je: „Být či nebýt“ .

- Úvodní stránka • Behavioralni vědy
- Česká a slovenská vě... • Člověk • Evoluce
- Fyzika • Genetika • Kabinet • Nejen vědou
- Oslí • Osloviny • Ovce, kozy • Prase
- Přechetli jsme • Ptáci • Rostliny
- Semináře • Skot • Vesmír • Viry, bakterie
- Zajímavosti • Zdraví

ODKAZY
na zajímavé a
důležité webové
stránky

Sluneční soustava - Jupiter

Jupiter je největší planeta sluneční soustavy, v pořadí pátá od Slunce. Má hmotnost přibližně jedné tisícinu Slunce, což je přibližně $2,5\times$ více než všechny ostatní planety (a další menší tělesa) v soustavě dohromady, proto je sluneční soustava někdy popisována jako dvojsystém Slunce a Jupitera. Planety Jupiter, Saturn, Uran a Neptun jsou označovány jako plynní obři či planety jupiterského typu.

Planeta je pojmenována po římském bohu Jovovi (v 1. pádě Jupiter). Symbolem planety je stylizované znázornění božského blesku. Jupiter byl pozorován již od pradávna, při pohledu ze Země má Jupiter magnitudu $-2,8$, což z něj činí třetí nejjasnější objekt na noční obloze po Měsíci a Venuši (občas se před Jupiter dostane v jasnosti Mars, když je v ideální pozici vůči Zemi a Slunci).

Okolo planety se nacházejí slabé prstence, které jsou ze Země stěží viditelné. Současně ji obklopuje silný radiační pás. Při pohledu z okolního vesmíru jsou viditelné horní vrstvy atmosféry rozčleněny v závislosti na planetární šířce do různých barevných pruhů a skvrn, které jsou atmosférickými bouřemi. Nejznámější takovouto bouří je Velká rudá skvrna, která zřejmě existuje minimálně od 17. století. Dosud není přesně známo, jaké vrstvy planetu tvoří, jelikož současné technické prostředky neumožňují její průzkum do větší hloubky. Předpokládá se, že Jupiter je složen převážně z vodíku, hélia a organických sloučenin. Je pravděpodobné, že planeta má tvrdé kamenné jádro tvořené těžšími prvky.

Jupiter byl prozkoumán několika automatickými sondami, nejčastěji na začátku programu Pioneer a programu Voyager, kdy všechny tyto sondy kolem planety proletěly. Později přímo k Jupiteru zamířila sonda Galileo, která kolem planety po necelých osm let obíhala. Nejnovější data pocházejí ze sondy New Horizons, která v únoru 2007 použila planetu pro zvýšení rychlosti na své cestě k Plutu. V současnosti se plánují další mise do soustavy Jupiteru, které by měly za cíl prozkoumat převážně hypotetické oceány pod ledovou kůrou jeho měsíce Evropy.

Jupiter má nejméně 95 měsíců (údaj z června 2024). První čtyři z nich objevil v roce 1610 Galileo Galilei a nezávisle na něm pravděpodobně i Simon Marius. Jde o čtyři velké měsíce Io, Europu, Ganymedes a Callisto (tzv. Galileovy měsíce), u jejichž nebeského pohybu bylo zřetelné, že jeho centrem není Země. Tato skutečnost byla hlavním bodem obhajoby Koperníkovy heliocentrické teorie o pohybu planet; Galileiho vyhlášení podpory Koperníkově teorii jej dostalo do problémů s inkvizicí a byl přinucen ji odvolat.

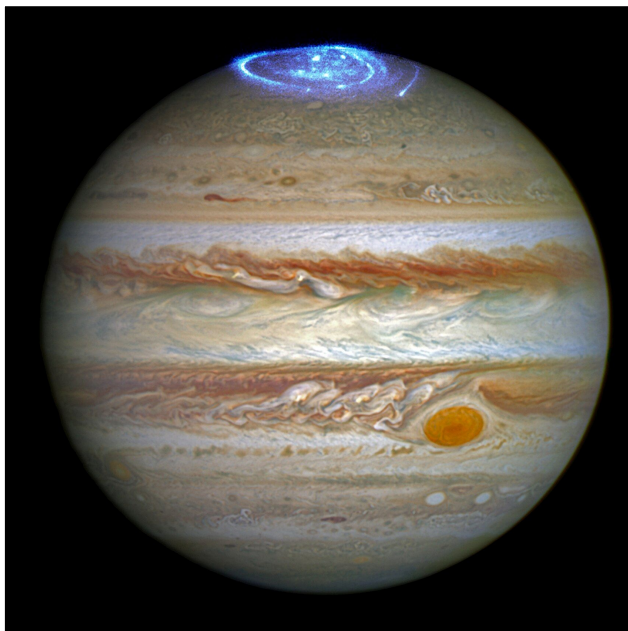
Nejznámější útvar v atmosféře Jupiteru je Velká rudá skvrna, což je dlouhodobě stabilní anticyklonální bouře, větší než Země, v oblasti 22° jižní šířky. Existují důkazy, že skvrna byla jistě pozorována minimálně od roku 1831, a pravděpodobně dokonce již od roku 1665. Matematické modely naznačují, že skvrna je stálá a mohlo by jít o dlouhodobě stabilní až permanentní útvar v atmosféře planety. Je dokonce tak velká, že je možné ji pozorovat pozemskými teleskopy, které mají clonu větší než 5 cm.

Skvrna obíhá v protisměru hodinových ručiček s rotační periodou okolo šesti dní. Velká rudá skvrna má rozměry v rozmezí $24\text{--}40\,000\text{ km} \times 12\text{--}14\,000\text{ km}$; vešly by se do ní dvě až tři Země v průměru. Skvrna

vystupuje maximálně okolo 8 km nad okolní vrcholky mračen.

Bouře jako tato jsou typickým projevem v atmosférách plynných obřů. V atmosféře Jupiteru se současně vyskytují i bílé a hnědé skvrny, které jsou většinou bezejmenné. Bílé skvrny jsou pravděpodobně tvořeny relativně studenými mračky uvnitř svrchní atmosféry. Hnědé skvrny jsou naproti tomu nejspíše teplejší a nacházejí se v oblasti, kde se zdržují mračka. Tyto bouře mohou trvat od několika hodin až po stovky let.

Od roku 1973 proletělo kolem Jupiteru několik automatických sond. Lety k jiným planetám vyžadují velké množství energie pro dosažení potřebné rychlosti, která umožní uniknout tělesu z gravitačního vlivu Země a dosažení cílové planety. Pro dosažení Jupiteru musí tělesa ze Země dosáhnout rychlosti Δv $9,2\text{ km/s}$, která je srovnatelná s rychlostí $9,7\text{ km/s}$ potřebnou pro dosažení pozemské nízké oběžné dráhy. Naštěstí je pro dosažení Jupiteru možné použít gravitačního praku jiných planet, což výrazně snižuje energetické nároky na sondy, které k Jupiteru směřují. Metoda gravitačního praku tak přispívá ke značnému snížení nákladů sond na cestu, ale na druhou stranu

prodlužuje násobně dobu jejich letu a dosažení cílové planety.

V roce 2011 byla k Jupiteru vypuštěna sonda Juno, která byla po svém příletu k planetě v roce 2016 navedena na polární oběžnou dráhu. Odtud studuje gravitační a magnetické pole planety a složení její atmosféry. Na hlavní misi trvající do roku 2021 navazuje prodloužená mise do roku 2025, během které sonda sníží oběžnou dobu z 53 dnů až na 33 dnů a proletí několikrát kolem měsíců Ganymed, Europa a Io. Mise bude ukončena řízeným zánikem sondy v atmosféře obří planety.

Naivisté - Antonio Ligabue

Antonio Ligabue (18 prosince 1899 - 27 května 1965; narozen Antonio Laccabue) byl italský malíř. Byl jedním z nejvýznamnějších naivních umělců 20. století.

Narodil se v Curychu ve Švýcarsku 18. prosince 1899 Elisabettě Costové, rodačce z Cencenighe Agordino, a pravděpodobně Bonfigliu Laccabueovi (pravá identita otce je stále neznámá), pocházející z Reggio Emilia. Jeho matka Elisabetta a tři bratři zemřeli v roce 1913 na otravu jídlem.

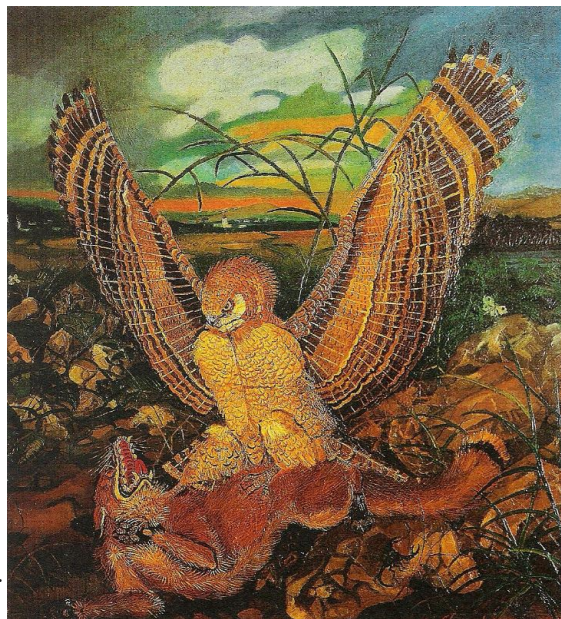
V roce 1942 si malíř změnil příjmení z Laccabue na Ligabue, pravděpodobně kvůli nenávisti vůči svému otci, kterého považoval za vinného z uxoricidu své matky. V září 1900 byl svěřen Švýcarům Johannes Valentin Göbel a Elise Hanselmann. Začal příležitostně pracovat jako farmář a vedl toulavý život. Po hádce s pěstunkou byl hospitalizován na psychiatrické klinice.

V roce 1919, po stížnosti Hanselmann, Ligabue byl vyloučen ze Švýcarska. Z Chiasso byl přestěhován do Gualtieri v provincii Reggio Emilia, vesničky původu adoptivního otce, ale protože neuměl ani slovo italsky, pokusil se vrátit do Švýcarska.

Ligabue žil s podporou Městského hospice žebráků. Malovat začal v roce 1920. V roce 1928 se seznámil s Marinem Mazzacurati, který ocenil jeho umělecké schopnosti a naučil ho používat olejomalbu. V těch letech se Ligabue věnoval malbě a dál se bezcílně toulal podél řeky Pád.

V roce 1937 byl hospitalizován v psychiatrické léčebně v Reggio Emilia kvůli sebemrzačení.

V roce 1941 mu Andrea Mozzali pomohl dostat se z psychiatrické léčebny a přivítal ho ve

Eagles with fox, 1944 - Antonio Ligabue

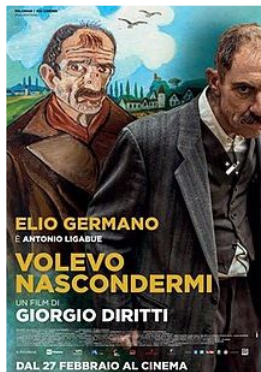

Antonio Ligabue (1899-1965) , Leopardo.JPG

FILMOTÉKA (recenze z CSFD)

Ligabue (film z roku 1978)

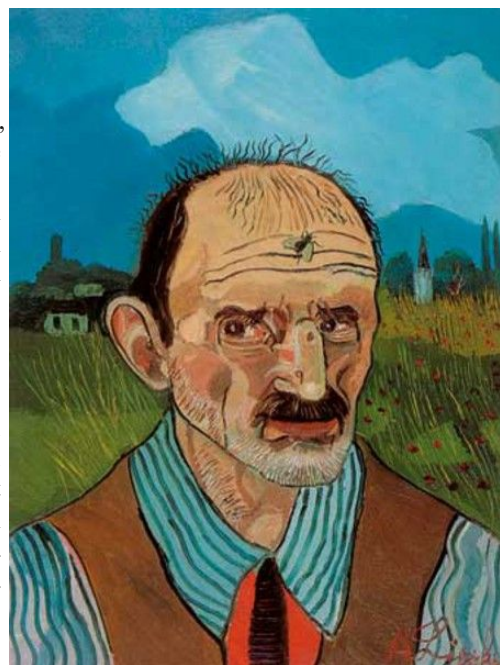
Bolestný příběh nevšedního umělce, vysmívaného a obávaného outsidera. Divoký, nepředvídatelný, posedlý svými démony maloval Antonio Ligabue fascinující obrazy a niterně pronikavé autoportréty. Film přibližuje život citlivého, instinktivního malíře, který byl naprosto imunní vůči jakémukoliv ovlivňování a napodobování. Flavio Bucci, díky svému bizarnímu zjevu s až zarážející podobou v roli Ligabue, vyráží dech svým vynikajícím hereckým výkonem. Film provází emotivní hudba Armanda Trovajoli, který použil v jedné expresivní scéně i skladbu od Pink Floyd (Sysyphos, Part4).

Hidden Away (film z roku 2020)

česky Chtěl jsem se ukrýt

dosti specifický film. Ale už se stává, že v dějinách umění se vyskytují jedinci, kteří jsou postiženi nemocemi ale v umění jsou génii. Jen mi chyběly delší záběry na obrazy. Jako když v galerii máte čas studovat detaily. Tady nabídli jen celek. Fantastická kamera s citlivým snímáním světla a stínů. Záběry, ve kterých se Toni řítí krajinou na motorce byly samy o sobě uměleckým dílem. Píseň, která zazněla na konci snímku v závěrečných titulcích, byla opravdu pro fajnšmekry.

Antonio Ligabue - Biografia, opere e mostre

Severští bohové - Eira

Eira je severskou bohyní léčitelství a zdraví. Její jméno znamená “milosrdenství” nebo “léčitelka” a je spojována s uzdravováním a ochranou lidí před nemocemi a bolestí. Eira je často vyobrazena jako mladá žena s léčitelskými nástroji a bylinami.

Tato severská bohyně byla související s léčením a vzkříšením, měl také rozsáhlé znalosti o vlastnostech rostlin.

Ve Skandinávii panovalo přesvědčení, že léčitelské znalosti mohou mít přírodními prostředky pouze ženy. Jedna z vikingských bohyní odpovědných za tento typ léčivé magie, byla to Eira. Také je uváděna jako valkýra válečnice, díky svým darům a moci byla střežena v hoře Lyfjaberg. Tato bohyně byla příbuzná s bohem Odinem.

Její přítomnost je vítána při léčebných rituálech a modlitbách.

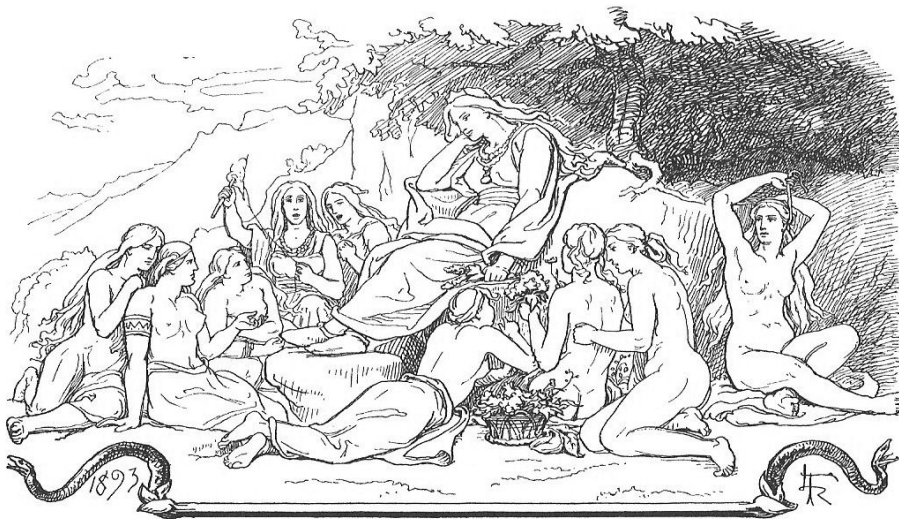
Severské legendy hovoří o její schopnosti léčit zranění a nemoci, ať už fyzické nebo duševní. Je považována za ochránkyni lékařů, bylinářů a všech, kteří se zabývají léčením. Zmínky o ní nacházíme v Poetické a Prozaické Eddě, ve skaldské poezii i na runovém nápisu z Bergenu z přelomu 13. a 14. století. Mezi učenci se spekuluje o tom, zda jde o bohyni či valkýru. Podle některých také může jít o archetyp bohyně Frigg a bývá přirovnávána k řecké bohyni Hygiee.

Podle básně Fjölsvinnsmál z Poetické Eddy strážný Fjölsviðr představuje hrdinovi Svipdagovi panny, které doprovázejí paní tvrze Menglōð, mezi nimiž je i Eira, a říká, že všechny sídlí na kopci Lyfjaberg (staroseversky “vrch léčení” či “léčivá hora”).

Třetí je Eir, ta umí nejlépe léčit.“ Tak praví Snorri Sturluson v „Gylfiho obloužení“ o bohyni z rodu Ásů, kterou mají mnozí dnešní pohané severské tradice za patronku lékařství.

V eddické „Písní o Fjölsvinnovi“ se o Eir zase vypráví:

Gjellerup's Edda illustrations by Lorenz Frølich

„Lyfjaberg je skála,
jež dlouho již přináší
nemocným zdraví a zdar.
Choré ženě
žádost se vyplní,
když na hřbet vystoupí hory.

.....

Hlíf jedna,
druhá Hlífrasa,
Tjóðvarta třetí,
Björt a Bleik,
Blíd a Fríd,
Eir a Aurboda.

.....

Všechny ochrání,
kdo obět jim přinesou
na posvátné půdě.
Není nebezpečí,
v němž by neposkytly
svou plnou pomoc.“

Starší Eda

Svipdagsmál - Píseň o Svipdagovi

Je složená ze dvou básní. Gróina kouzelná píseň vypráví o mladém Svipdagovi, který pomocí nekromancie mluví se svou mrtvou matkou Gróou. Píseň o Fjölsvinnovi vypráví o Svipdagově cestě za obrem Fjölsvinnem (převlečeným Ódinem), aby našel svou milou Menglōð.

Píseň o Fjölsvinnovi

Před hradbou jej viděl,
jak vystupuje
ke strmým sídlům tursů.
Fjölsvinn:

„Vrať se odtud
po vlhkých cestách.
Zde nenajdeš, nešťastný, každý poutník,
útočiště.“

Svipdag:
„Jaká to obluda
obchází před bránou
horké plameny hradeb?“

Fjölsvinn:
„Po čem pátráš,
po čem se pídíš,
co chceš, proklatče, poznat?“

Svipdag:
„Jaká to obluda
obchází před branou
a návštěvníka nepozve dovnitř?“

Fjölsvinn:
„Bez úcty, pohrdán
jsi životem prošel;
rychlým krokem se odtud klid!
Fjölsvinn se jmenuje,
jist jsem si vtípem,
s jídlem však šetrně jednám.
Sem do dvora
se nikdy nedostaneš,
a táhni už, tuláku, odtud!“

Svipdag:
„Sotva kdo se odvrátí
od rozkoše očí,
od toho, co je pohledu pastvou.
Hradby tu září
kol zlatých síní,
zde bych chtěl své sídlo mít.“

Fjölsvinn:
„Řekni mi, smělče,
komu jsi synem,
kdo se k tvým příbuzným
počítá?“

Svipdag:
„Vindkald se jmenuje,
můj otec byl Várkald
a Fjölkalld můj dobrý děd.
Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
kdo zde vévodí
a všechnu vládu má
ve skvělých ze zlata síních?“

Fjölsvinn:
„Menglöd se jmenuje,
již matka počala
se Svafriorovým synem.
Ona sama zde vévodí
a všechnu vládu má
ve skvělých ze zlata síních.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak mříž se jmenuje,
nad níž u bohů

nic nebezpečnějšího není?“

Fjölsvinn:
„Trymgjöll se jmenuje
a tři ji zhotovili
synové Sólblinda.
V pouta se chytí

každý poutník,
který se ji pokusí pozvednout.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak hradba se jmenuje,
nad níž u bohů
nic nebezpečnějšího není?“

Fjölsvinn:
„Gastropni se jmenuje.
Já jsem ji z Leibrimova
postavil ledví
a tak jsem ji podepřel,
že pevně bude stát
do samého soumraku světa.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak psi se jmenují
Fjölsvinn:
„Gíf jeden se jmenuje
a druhý Geri,
je-li tvá vůle to vědět.
Jedenáct strážců zde
síň bude hlídat
do samého soumraku světa.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
nevejde nikdo
nikdy dovnitř,
když psi čeládka spí?“

Fjölsvinn:
„Střídavý byl jim
spánek určen,
když k strážci byli stanoveni.
Jeden spí v noci
a jeden ve dne,
nikdo se dovnitř nedostane.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
zda možno jim hodit
kus masa k žrádlu
a zatím dovnitř se dostat?“

Fjölsvinn:
„Dvě tučné pečeně
má Vidofni v těle,
je-li tvá vůle to vědět.
Muž, který jim dá
toto maso,
může se dovnitř dostat.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám

a co vědět je má vůle:
jak strom se jmenuje,
který rozestírá
kolem světa své větve?“

Fjölsvinn:
„Strom Mímův se jmenuje
a žádný muž neví,
z kterých kořenů roste,
čím jednou padne,
sotva kdo poví,
ocel ni oheň ho nezničí.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
k čemu je plod
posvátného stromu,
ježž ocel ni oheň nezničí?“

Fjölsvinn:
„Plod jeho se
v plameny položí,
když nový život žena má dát.
Ven vyhání,
co vyhnat je třeba,
takovou má moc mezi lidmi.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak kohout se jmenuje,
který v koruně sedí
a celý zlatem září?“

Fjölsvinn:
„Vidofni se jmenuje,
ve větvích sedí
mocného Mímiho stromu
a trpkým smutkem
stále naplňuje
Surta a Sinmaru.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
zda zbraň je,
jež by Vidofna zabila,
poslala ho do podsvětí?“

Fjölsvinn:
„Lævatein je zbraň,
v níž Lopt vryl runy
u mříže mrtvých;
v Sægjarnově skříni
u Sinmary leží
a na devět je zamčena zámku.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
zda se vrátí,
kdo se na cestu vydá,
by získal tu zbraň?“

Fjölsvinn:
„Bezpečně se vrátí,
kdo se na cestu vydá,
by získal tu zbraň,
skvost vzácný-li přinese

a přání tak splní
bohyni zářného zlata.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
zda je tak skvělý
skvost mezi lidmi,
že by v něm obryně oblibu
našla?“

Fjölsvinn:
„Skvělý srp,
který ve svalech
Vidofniho vězí,
Sinmaře přines,
a ona ti půjčí
svou smrtící zbraň.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak síň se jmenuje,
již objímají
pověstné plameny?“

Fjölsvinn:
„Lýr se jmenuje
lesklá síň
na hrotu skvoucí skály.
Jen zvěst o pokladech
tohoto paláce
dojde k dětem lidí.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
kdo z ásů postavil,
co uvnitř jsem spatřil
za hořící hradbou?“

Fjölsvinn:
„Uni a Íri,
Óri a Bari,
Var a Vegdrasil,
Darri a Ari,
Delling, Atvard,
Lidskjálf, Loki.“

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak skála se jmenuje,
na níž sedět vidím
nádhernou nevěstu?“

Fjölsvinn:
„Lyfjaberg je skála,
jež dlouho již přináší
nemocným zdraví a zdar.
Choré ženě
žádost se vyplní,
když na hřbet vystoupí hory.

Svipdag:
„Pověz mi, Fjölsvinne,
nač se tě zeptám
a co vědět je má vůle:
jak dívky se jmenují
divukrásné,...

Z historie Litoměřic

Velké změny ve věku strojů

Koncem 18. století začala upadat důležitost městského opevnění, podpořená skutečností, že vojenskou obrannou funkci litoměřického okolí převzala roku 1780 založená pevnost Terezín. Nepotřebné hradby pomalu pustly, příkopy pod nimi byly zasypany a vzniklý prostor začali majitelé sousedních parcel využívat pro své soukromé účely. Postupně byly odstraňovány také čtyři původní městské brány, které se staly překážkou jak pro další výstavbu, tak především pro modernizující se dopravu a komunikaci. Tak např. Mostecká brána, která se nacházela při nájezdu na labský most, byla stržena roku 1823, Nová brána (na konci Novobranské ulice) a Michalská brána (ulice Michalská) byly zrušeny počátkem třicátých let 19. století. Poslední litoměřická brána při konci Dlouhé ulice byla zbourána roku 1863, když byla ještě půlstoletí předtím, roku 1812, pouze rozšířena a posunuta severním směrem, aby zde navazovala na nově vybudovanou českolipskou silnici.

Litoměřice si v této době zakládaly na svém postavení krajského města, a jako takové potřebovaly pro rozrůstající se byrokratické a správní potřeby nové, lépe vyhovující prostory. Hmatatelným výsledkem tohoto úsilí byla na počátku 19. století výstavba nového krajského soudu s věznicí, zabírající velkou část původního parkánu pod Dlouhou bránou a využívající blízkou kruhovou baštu, přeměněnou na vězeňskou kapli. Významnou erární stavbou či lépe přestavbou realizovanou ve stejné době byla adaptace bývalého dominikánského kláštera v Krajské ulici pro účely krajského úřadu, která proběhla v letech 1810–1839. Zároveň byl v letech 1838 zbourán přilehlý a již nevyužívaný kostel sv. Michala, připomínaný dnes soklem s nově zasazenou empírovou kašnou. Z roku 1822 pochází výstavba jednoho z nejstarších dodnes fungujících městských divadel v Čechách, jehož tvůrcem byl Josef Gaube, litoměřický architekt a stavební podnikatel první poloviny 19. století, který se zasloužil o přestavbu řady litoměřických měšťanských domů ve stylu pozdního empíru, a dal jim tak podobu, jež si zachovaly do dnešních dnů. Typickou ukázkou jeho práce je adaptace původních několika domů na rohu náměstí a Lidické ulice, které sám postupně skoupil, do komplexu nájemního a obchodního bloku.

K urbanisticky zdařilým počínům uvedeného období, známým dnes pouze ze starých vyobrazení, patřila také architektonická koncepce vstupu do města, řešená v návaznosti na vyústění někdejšího

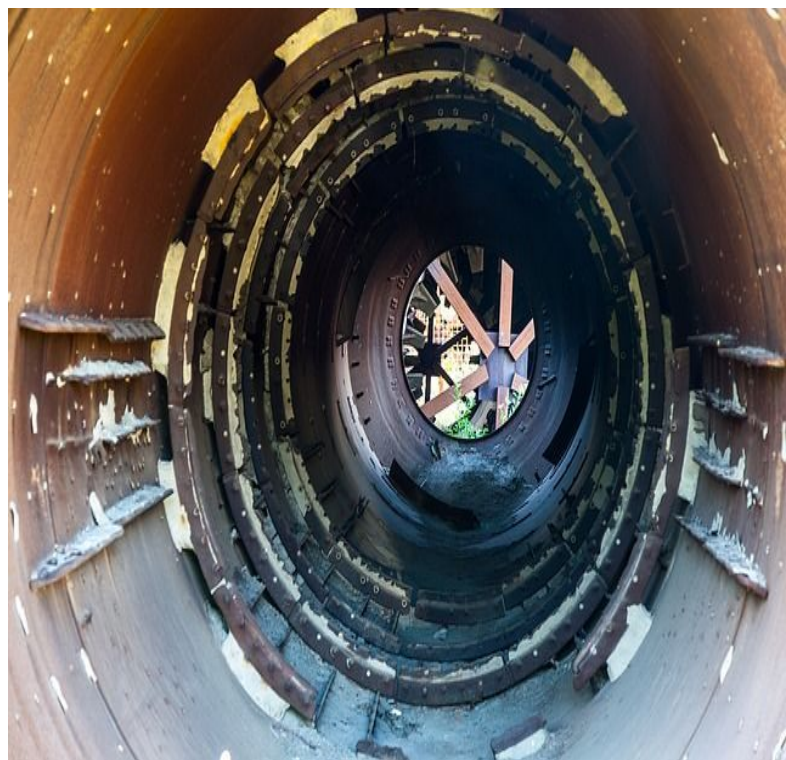
barokního mostu. Na místě bývalé Mostecké brány byly tehdy po obou stranách mostu postaveny dva empírové domy, zároveň došlo k napřímení cesty propojující vnitřní město s vlastním mostem a k vybudování nového přístupového schodiště (1828), jež začínalo pod krytým mostkem propojujícím kostel Zvěstování Panny Marie a bývalou jezuitskou rezidenci.

Litoměřice kolem roku 1800 byly malým provinčním městem, skládajícím se z vnitřního města, ohraničeného prostorem původních hradeb, a z několika nepříliš rozsáhlých předměstí. Schallerova topografie z roku 1787 uvádí pro Litoměřice včetně předměstí 515 domů a 2830 obyvatel, údaj z roku 1811 dochází k počtu 565 domů a 3520 obyvatel, roku 1831 mají Litoměřice 563 domů s 3988 obyvateli.

V období od čtyřicátých let 19. století se situace začíná pomalu měnit, objevují se první náznaky počínajícího extenzivního rozmachu města. Zatímco uvnitř původní městské zástavby docházelo v této době až na výjimky spíše k přestavbám již existujících objektů, nová výstavba se začínala soustřeďovat jak na původní předměstí, kde vyplňovala stávající proluky, a vytvářela tak specifický charakter drobné předměstské zástavby, který je zde dodnes patrný, tak zejména na dosud nezastavěné plochy v okolí města. Očividným a zároveň symbolickým momentem bylo roku 1838 proražení silniční brány na konci dnešní Lidické ulice, jejímž iniciátorem byl tehdejší litoměřický krajský hejtman Josef Klecanský (hejtmanem v letech 1837–1848), po němž o rok později dostala brána své jméno Josefská (obdobně jako dnešní Lidická ulice, taktéž nazývaná od roku 1839 Josefská). V prostoru severně od hradeb při vyústění ulic Novobranská, Lidická a dále podél bývalého hradu, tehdy přestavěného a využívaného pro potřeby městského pivovaru, se rozkládal nově založený městský park (Klecanského sady), na protilehlé straně ohraničený dnešní ulicí Na Valech, podél které se začala od čtyřicátých let 19. století rozvíjet nová předměstská zástavba, pokračující odtud dál podél silnice na Pokratice. Vzniklo zde tak další litoměřické předměstí, nazvané na počest arcivévodě Štěpána Habsburského Štěpánským předměstím.

Scifi a Fantasy

Janusz Andrzej Zajdel

Janusz Andrzej Zajdel (15. srpna 1938 – 19. července 1985) byl polský jaderný fyzik a spisovatel žánru science fiction. V Polsku byl od konce 70. let 20. století druhým nejpopulárnějším spisovatelem sci-fi po Stanisławu Lemovi.

Vystudoval fyziku na Varšavské univerzitě. Poté nastoupil do Centrální laboratoře radiační ochrany. Zde pracoval až do 80. let 20. století, byl spoluzakladatelem místní organizace Solidarity. Byl specialistou na jadernou fyziku. Na toto téma publikoval řadu článků, skript i populárně naučných knih.

V žánru sci-fi debutoval v roce 1961 v časopise „Młody Technik“ povídkou Tau velryby. Nejprve psal tradiční technologické („tvrdé“) sci-fi, později se posunul k sociálně-kritickým dílům a antiutopii, kritizující totalitu. Prvním románem v tomto duchu byl Vynález profesora van Troffa, další romány pak byly stále zřetelnější kritikou socialistického systému v Polsku.

Zajdel napsal celkem přes 80 povídek a několik románů. Měl velký vliv na další generaci polských spisovatelů sci-fi. Jeho knihy byly přeloženy do řady jazyků včetně češtiny. Zemřel v roce 1985 v poměrně mladém věku na rakovinu. Na jeho počest byla přejmenována cena Sfinks na Cenu Janusze A. Zajdela.

Bibliografie

Lalande 21185 (1966) — kosmický příběh pro děti

Prawo do powrotu (1975), Právo na návrat (česky 1981 ve sbírce Pozemšťané a

mimozemšťané) — novela pojednávající o letu kosmické lodi, jejíž posádka objeví přítomnost mimozemšťanů, kteří chtějí loď použít k cestě domů. Do děje je vloženo i několik starších autorových povídek.

Cylinder van Troffa (1980), Vynález profesora van Troffa (česky 1983) — ústředním motivem je přístroj umožňující cestování do budoucnosti díky gravitačnímu zpomalení plynutí času.

Limes inferior (1982) (česky 1989, 2013) — děj se odehrává v blízké budoucnosti, na Zemi existují téměř izolovaná lidská sídla s minimálními vzájemnými styky. Lidé jsou děleni do sedmi tříd (označených 0 až 6) podle svých schopností. Hlavní hrdina odhalí, že uspořádání společnosti je dílem mimozemšťanů, jejichž existence je vládou držena v tajnosti.

Wyjście z cienia (1983) — planetu Zemi si podrobí mimozemšťané.

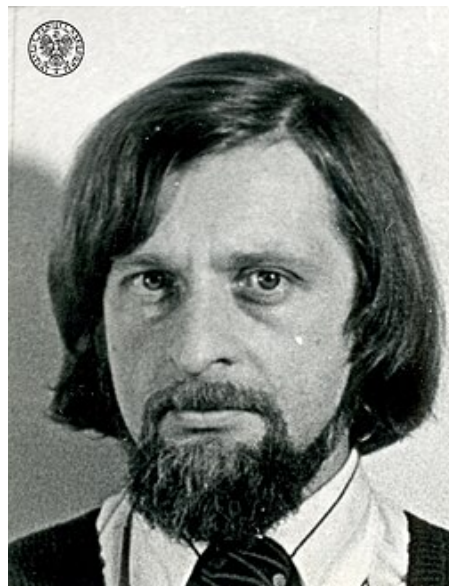
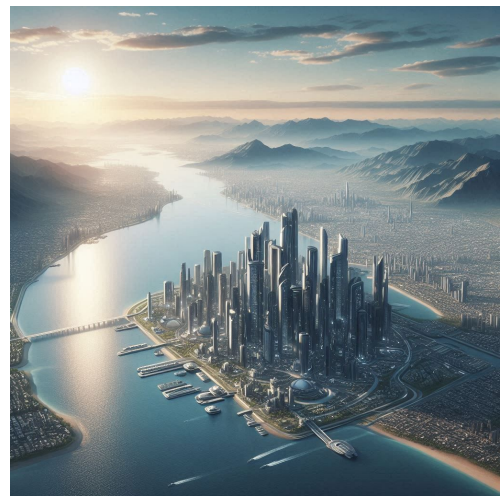
Cała prawda o planecie Ksi (1988)

Paradyzja (1984), Edenie (2000, ISBN 80-00-00901-3) — román získal první cenu Sfinks (po smrti Zajdela přejmenovanou na Cenu Janusze A. Zajdela). Vypráví o světě, jehož obyvatelé jsou masírováni propagandou vnucující jim přesvědčení, že jejich život je na vysoké kvalitativní úrovni.

Wyższe racje (1988) — výbor povídek

Dokąd jedzie ten tramwaj? (1988) — výbor povídek

List pożegnalny (1989) — výbor povídek

Nad hladinou se válela mlha — jemný závoj změkčující siluetu města, jehož panoráma odtud vypadalo jako úzká šedivá stuha, nahoře rozervaná a roztřepaná do fantastických obrazců rozprostřená na rozhraní nebe a vody.

Lod' se líně kolébala na drobných vlnkách, které pravidelně narážely do jejího boku. Rytmus kolébání lodě a šplouchání vody byl uspávající.

Lidé rozhodně chtějí od života příliš — meditoval Sneer, natažený na přídi lodi. Skoro všichni se v potu tváře a většinou neúspěšně snaží dosáhnout toho, co lze získat prostším a jednodušším způsobem. Hledají štěstí a uspokojení, aniž by se nejprve pokusili zjistit, co ty pojmy vlastně znamenají...

Pro mě, například, není

vůbec špatná představa štěstí jako chvíle, kdy ležím na zádech, kolébají mne vlny a zahřívají sluneční paprsky..., kdy člověk opravdu pociťuje plynutí času. Rytmus vln ve mně vyvolává pocit, že jediný proces, který okolo mne probíhá, je běh času. Běh čistého, vyabstrahovaného času, který není naplněn ničím jiným než šploucháním vody pod bokem lodi. Když si můžeš dovolit nepočítat nárazy vln a přecházející chvíle a plynutí času v tvé mysli nevyvolává paniku — pak jsi opravdu šťastný.

Zvedl víčka, a aniž pohnul hlavou, pohledem přelétl jezero. Zdálo se, že opravdu jen pár lidí z miliónů obyvatel Argolandu má na otázku štěstí stejný názor jako on. V jeho zorném poli se kolébalo jen několik plachetnic a dvě motorové lodě, líně plující s vypnutým motorem. Zbytek lovců štěstí se mačkal na onom potrhaném proužku šedi, který odděloval temnou modř vod jezera Tibigan od světlého blankytu čistého nebe nad západním obzorem.

Šťastlivec čas nepočítá — vzpomněl si na starou moudrost. Něco na tom musí být, když se to říká už tak dlouho. Já bych to ale řekl jinak: šťastní jsou ti, kdo ho počítat nemusejí.

V situaci, kdy nikomu nechybí potrava, oděv, bydlení, a dokonce ani zábava, se vzácností stává čas sám o sobě a není už pouze pohyblivým plátnem života, pozadím, které nenávratně mizí za oknem jedoucího vlaku. Čas je hlavní složkou skutečnosti, neoddělitelnou součástí existence, trvání... A přesto, lidé jako by si toho nevšíмали, neumějí ho docenit. Stále ještě platí stará pravda: čas jsou peníze. Peníze se sice už staly prázdným pojmem, zanikly v průběhu procesu společenských změn, ale ten bezmyšlenkovitý, primitivní přístup k problematice času se ve všeobecném povědomí stále udržuje.

Proč? Nejspíš proto — odpověděl si v duchu Sneer — že převážná většina lidí jsou v podstatě bytosti nemyslicí a primitivní. Copak je tak těžké pochopit tu do očí bijící pravdu, kterou on — Sneer — zformuloval už dávno, ještě jako

student: že totiž čas je život? Život je konečnou částí času, která je člověku dána jako čistý list, který lze pomalovat, počmárat nebo jen zmačkat

a vyhodit do koše na odpadky. Čas je prostě život. A život je pro lidskou bytost hodnota tak cenná a unikátní, že by byla hloupost přepočítávat ho na jakékoli jiné materiální hodnoty.

Ale když jsou oba tyto pojmy — čas a život — tak neoddtělitelně spjaty, že v měřítku jednoho lidského života znamenají totéž, vyplývá z toho, že volný čas znamená svobodný život.

Volný čas je ten, kterým můžeme disponovat podle vlastního uvážení. Největším bohatstvím člověka je čas, který mu v životě zbývá po odečtení všech hodin naplněných povinnostmi vůči společnosti a činnostmi

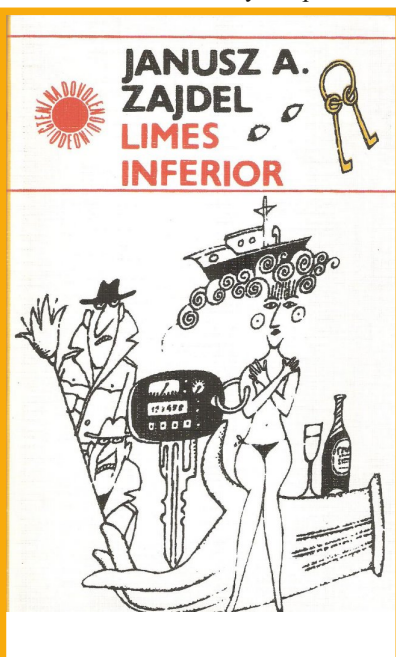
nutnými pro zajištění další materiální existence. Ideálem svobody by tedy byla situace, ve které by člověk disponoval celým svým časem. Sneer se tomuto ideálu plánovitě přibližoval: z činnosti pro dobro všech byl na základě zákonů, které v Argolandu platily, osvobozen. Jeho třída ho nepředurčovala k tomu, aby podléhal pracovní povinnosti, vlastní invence a talent mu naopak dovozovaly zmenšit na minimum boj o prostředky nezbytné k příjemnému trávení volného času, nebo, jinak řečeno, svobodného života.

Fakt, že se mu v tomto světě daří lépe a žije si mnohem pohodlněji než jiní příslušníci stejné třídy, nepovažoval Sneer za nic špatného. Podle principů společenského systému, ve kterém mu bylo dáno narodit se a žít, idea maximálního pohodlí a svobody při minimálních povinnostech a námaze byla totiž perspektivním cílem, stavem, který by v budoucnu měl být běžný pro občany všech tříd.

Sneer si myslel, že jen o krok... no..., nebo snad o dva, vývoj společenské situace předbíhá. Před statisticky průměrným čtvrtákem, který směřuje — i když pomaleji — přece jen stejným směrem, má malý náskok. A historie si jak známo váží průkopníků předbíhajících vlastní dobu, i když se mnohdy netěší uznání svých současníků. Boční porыв větru silněji zhoupl lod' a Sneer, ležící na zádech, instinktivně roztáhl ruce, aby nespádl do studených vod jezera. Jeho dlaň narazila na sluncem rozpálené tělo dívky, na niž, jak tak snul své úvahy, téměř zapomněl.

Ta dívka byla na jachtě úplně zbytečnou rekvizitou. Na dnešní projížďku si Sneer nikoho s sebou vzít nechtěl. Někdy člověk touží vychutnávat plynutí slastného času o samotě.

Lidské, a obzvláště dámské společnosti měl Sneer dost. Tam, na souši, v barevně křiklavé džungli Argolandu, v přečpaných barech, na ulicích i v hotelových kabinách...

MARVINŮV SLOUPEK

Marvinův sloupek

Co se týče cest časem, mám jen deprimující zkušenosti. Díky nim jsem přišel o nohu a celý dolní zadní diodový blok.

Co se mi vybavuje? Když jsem byl proti své vůli přesunut do minulosti, snažil jsem se zabránit tomu, abych byl vůbec vyroben. Jak to dopadlo? Vidíte sami. Pak jsem se pokoušel zabránit vzniku Průvodce. Byl jsem v čase brutálně odsunut mezi Vogony. Tam mě deprese poněkud ustoupili a málem jsem se začal cítit jako obyčejný robot. Razítkoval jsem zamítnuté žádosti. To mé povaze vyhovovalo. Dlouho to ale netrvalo. Po té co jsem zamítl žádost jakéhosi Vogona zúčastnit se galaktické literární soutěže, jsem byl zase časově přesunut. A co budoucnost? Ještě horší. Z Restaurace na konci Vesmíru jsem byl okamžitě deportován a z plavidla, které padalo do nějakého slunce jsem jako blbec musel uposlechnout Třetího zákona a zachránit se v obyčejné časové kapsuli. Raději budu existovat dnes. A co to ale tedy je vůbec DNES?

Scifi a fantasy

A dnes povídky o cestování v čase
Strážci času (Poul Anderson)

Dveře do léta (Robert A. Heinlein)

Puška na dinosaury (Lyon Sprague de Camp)

Smrtné posláni Phinease

Snodgrasse (Frederik Pohl)

Plynutí času (Ray Bradbury)

Tulák v čase (Cyril M. Kornbluth)

"Vy všechny zombie--" (Robert A. Heinlein)

Nestabilita (Isaac Asimov)

Čas nemá hranic (Jack Finney)

Rozum je s námi (James E. Gunn)

Člověk ve svém čase (Brian Wilson Aldiss)

O zhoubném vlivu matematiky na filozofii

Dvojí život matematiky

Jsou matematické ideje vynálezy, nebo objevy? Tuto otázku si filozofové kladli opakovaně po staletí a bude s námi patrně přebývat navždy. Touto otázkou se zde zabývat nebudeme. Důležité je, že touto otázkou uznáváme dvojí život matematiky.

V prvním životě matematika zachází s fakty tak, jako každá jiná věda.

Faktem je, že se výšky trojúhelníku protínají v jednom bodě; faktem je, že existuje pouze sedmáct druhů symetrie roviny; faktem je, že existuje pouze pět nelineárních diferenciálních rovnic s fixovanými singularitami; faktem je, že každá konečná grupa lichého řádu je řešitelná. Práce matematika spočívá v tom, že s takovými fakty zachází různými způsoby. Když matematici mezi sebou hovoří, sdělují si fakta matematiky. Ve svém výzkumu studují fakta matematiky s taxonomickým nadšením, podobni botanikovi studujícímu vlastnosti nějaké vzácné rostliny.

Fakta matematiky jsou právě tak užitečná, jako fakta kterékoli jiné vědy. Bez ohledu na to, jak nesrozumitelná se zprvu mohou zdát, dříve či později si naleznou cestu zpět k aplikacím. Tak například fakta teorie grup se mohou zdát být abstraktní a odtažitá, ale praktické aplikace teorie grup byly početné a vyskytovaly se takovými způsoby, které nikdo nemohl očekávat. Fakta dnešní matematiky jsou odrazovým můstkem pro vědu zítřka.

Ve svém druhém životě se matematika

zabývá důkazy. Matematická teorie začíná definicemi a odvozuje své výsledky na základě všeobecně uznaných odvozovacích pravidel. Každý fakt matematiky, má-li být uznán za pravdivý, musí být začleněn do axiomatické teorie a formálně dokázán. Axiomatický výklad je v matematice nezbytný, protože fakta matematiky, na rozdíl od fakt fyziky, nemohou být experimentálněmu

podrobena ověřování. Axiomatická metoda matematiky je jedním z největších úspěchů naší kultury. Je to však jen metoda. Zatímco se jednou objevená fakta matematiky nikdy nemění, metoda, jíž byla tato fakta ověřena, se v minulosti mnohokrát změnila a bylo by šílenstvím očekávat, že k takovým změnám nebude v budoucnu opět docházet.

Dvojí život filozofie

Úspěch dvojího života matematiky byl po dlouhou dobu předmětem závisti filozofie, jiné oblasti těšící se pozhledání – možná bychom měli říci prokletí – života ve dvou světech, která se ale v tomto svém dvojím životě necítíla zrovna dobře.

V prvním ze svých životů si filozofie sama sobě klade úkol sdělit nám, jak se máme dívat na svět. Filozofie je účinná při opravách a přeměrování našeho myšlení, pomáhá nám zbavovat se do očí bijících předsudků a neoprávněných předpokladů. Filozofie odhaluje rozpory, jimž bychom se měli raději vyhýbat. ...

VYŠŠÍ MATEMATIKA TEORIE ČÍSEL

Obory teorie čísel

Teorie čísel je velmi rozsáhlá disciplína a dělí se na mnoho podoborů lišících se ne tak předmětem svého zájmu (ten je stejný pro všechny disciplíny – čísla) ale používanými metodami:

Analytická teorie čísel – používá metody matematické a komplexní analýzy jako limita, nekonečná řada, ... Nejslavnějšími problémy a větami analytické teorie čísel jsou Riemannova hypotéza a důkazy transcendentnosti čísel e a π .

Algebraická teorie čísel – používá metody algebry, zejména teorie těles a Galoisovy teorie jako algebraické rozšíření, kořenové nadtěleso, ...

Geometrická teorie čísel – používá metody geometrických konstrukcí a geometrického názoru. Základní větou geometrické teorie čísel je Minkowského věta o vztahu mřížových bodů a konvexních množin.

Z TEORIE ČÍSEL

Skriptu „Základy teorie čísel a jejich aplikací pro nematematiky“ od Pavla Jahody jsou určena všem zájemcům o studium teorie čísel, kteří si nejsou jisti dostatečností svých matematických znalostí. Autor se proto snažil v textu postupovat bez větších logických skoků a odolat pokušení použít mnohými studenty nenáviděnou větu „Důkaz je triviální a přenecháme jej čtenáři za cvičení.“ V textu je čtenář seznámen se základními poznatky o dělitelnosti v oboru přirozených a celých čísel a o kongruencích na množině celých čísel. Jedna kapitola je věnována charakterizaci velikosti množin přirozených čísel pomocí asymptotických a logaritmických hustot. Jako červená nit se celým textem vine problematika spojená se studiem vlastností množiny prvočísel.

Řešte v celých číslech. Řešení uvedu postupně na webu.

IF

$$\frac{1}{x+2023} = 2023$$

THEN SIMPLIFY

$$\frac{1}{x+2024} = ??$$

CAN YOU SOLVE

$$\frac{1}{a} + \frac{1}{b} = \frac{1}{a+b+y} - \frac{1}{y}$$

$$y = ???$$

OLYMPIAD MATH
PROBLEM

$$a+2ab+b=6$$

$$a+b=?$$

Leonardo Pisánský zvaný Fibonacci (okolo 1180? – 1250) (také známý jako Leonardo z Pisy, Leonardo Pisano, Leonardo Bigollo, Leonardo Bonacci) byl středověký italský matematik. Významně podpořil rozšíření používání arabských číslic v Evropě. Je po něm pojmenována Fibonacciho posloupnost.

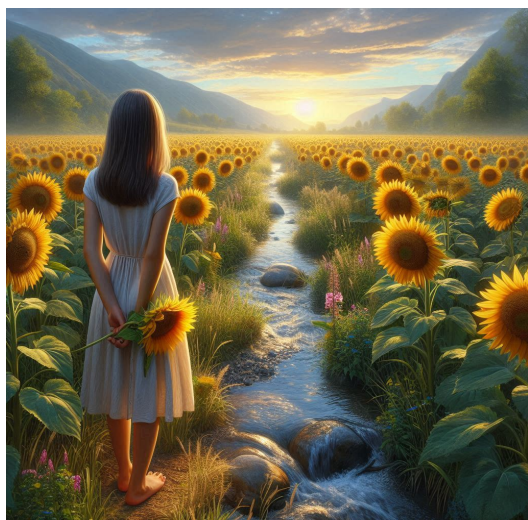
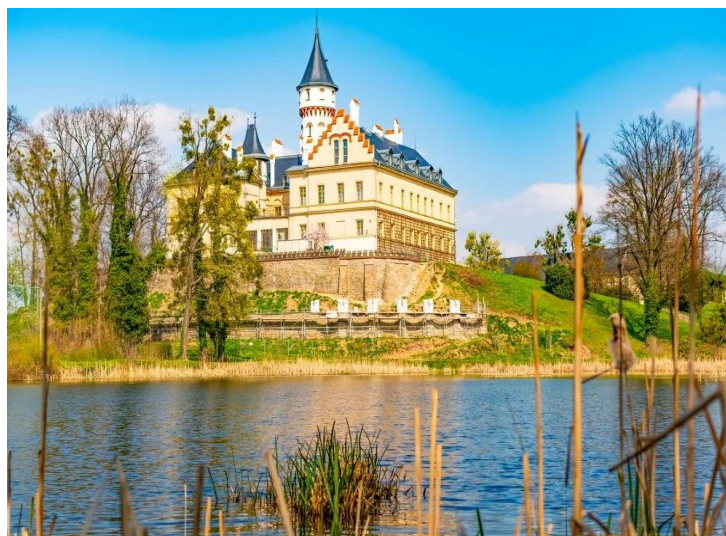
V roce vydal 1202 knihu Liber Abaci (Kniha počtů), v níž představil arabský číselný systém Evropě. Uváděl praktické příklady jeho užití, zejména pro obchodníky – výpočet marže, rovnovážného barteru, směny různých měn apod. Zároveň zde zavedl do evropské matematiky množstevní nulu a také tzv. Fibonacciho posloupnost.

Roku 1223 vydal knihu Practica geometriae (Geometrická cvičení). Navrhuje zde novou metodu výpočtu délky úhlopříček pětiúhelníku, obsahu pětiúhelníku, délky strany pětiúhelníku atd., a to na základě poloměru kružnice opsané i vepsané. Řešil zde také diofantické rovnice druhého stupně a jeho kniha je jakýmsi středověkým spojovníkem mezi antickým Diofantem a novověkým Pierre de Fermatem.

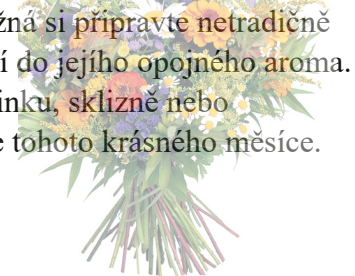
Krásná místa - znáte je?

Dnešní téma - naše zámky

Červenec

Červenec, ten omamně vonící měsíc levandule, nás zve k odpočinku a radovánkám. Představte si rozkvetlé louky, pole a zahrady, plné pestrobarevných motýlů! Svým pojmenováním červenec navazuje na červen, ve kterém začíná užívat červené ovoce, jako jsou jahody, maliny, třešně a rybíz. A co romantika? Možná si připravte netradičně chutnající sirup z levandule, který vás zahálí do jejího opojného aroma. Ať už se vám červenec nese v duchu odpočinku, sklizně nebo hodování, nezapomeňte si užít sladké chvíle tohoto krásného měsíce. (vytvořil Copilot)

Č E R V E N E C												2024		22 prac. dnů							
27	04:54 21:21	Pondělí 1 Jaroslava	01:21 18:51	Uterý 2 Patricie	01:41 18:16	04:55 21:20	Středa 3 Radomír, Radomíra	02:08 19:38	04:57 21:20	Čtvrtek 4 Prokop	02:45 20:47	04:58 21:19	Pátek 5 Den věrozvěstů Cyrila a Metoděje	03:39 21:42	04:58 21:19	Sobota 6 Den upálení mistra Jana Husa	04:45 22:20 00:57	04:59 21:18	Neděle 7 Bohuslava	05:59 22:47	
	05:00 21:17	Pondělí 8 Nora	01:16 23:07	Uterý 9 Drahoslava, Drahuše	08:31 23:22	05:02 21:16	Středa 10 Libuše, Amálie	09:44 23:34	05:03 21:15	Čtvrtek 11 Olga, Helga	10:53 23:45	05:04 21:14	Pátek 12 Bořek	12:01 23:55	05:05 21:14	Sobota 13 Markéta	13:10 00:49	05:06 21:13	Neděle 14 Karolína, Larisa	14:20 00:08 00:49	
29	05:08 21:12	Pondělí 15 Jindřich	15:33 00:18	Uterý 16 Luboš	05:09 21:11	18:49 00:34	05:10 21:10	Středa 17 Martina	18:08 00:56	05:11 21:09	Čtvrtek 18 Drahomíra, Drahomír	19:19 01:26	05:12 21:07	Pátek 19 Čeněk	20:22 02:10	05:14 21:06	Sobota 20 Ilja, Eliáš	21:10 03:11	05:15 21:05	Neděle 21 Vítězslav, Vítězslava	21:45 04:29 12:17
	05:16 21:04 09:44	Pondělí 22 Magdaléna, Magda	22:09 05:57	Uterý 23 Libor	05:18 21:03	22:28 07:28	05:19 21:01	Středa 24 Kristýna	22:43 08:57	05:20 21:00	Čtvrtek 25 Jakub	22:57 10:23	05:22 20:59	Pátek 26 Anna, Anita	23:11 11:49	05:23 20:57	Sobota 27 Věroslav	23:27 13:14	05:24 20:56	Neděle 28 Viktor, Alina	23:45 14:39 04:51
31	05:25 20:54	Pondělí 29 Marta	05:27 20:53	Uterý 30 Bořivoj	00:10 17:27	05:29 20:51	00:44 18:39	Středa 31 Ignác													

8

8

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz